

Έλεος

Κι όμως κάποιοι επιμένουν ακόμα ότι όλα γίνονται για χάρη (πάνω από όλα βεβαίως - βεβαίως) του Κυπριακού και των ιδεολογιών. Χθες ο κ. Ομήρου επανέλαβε ότι στόχος τους είναι η εκλογή του υποψηφίου της τριμερούς από την πρώτη Κυριακή και τόνισε πως σε περίπτωση που θα υπάρξει και δεύτερος γύρος, τότε το κόμμα του θα συνέλθει άμεσα και θα αποφασίσει (ποιον θα στηρίξει) χωρίς να αποκλείει τίποτα. Δηλαδή σε περίπτωση που περάσουν οι Χριστόφιας και Κασουλίδης (σ.σ. ο οποίος προέρχεται από τον ΔΗΣΥ που ούτε ζωγραφιστό θέλει να βλέπει ο κ. Ομήρου), τότε η ΕΔΕΚ που πορεύεται μέχρι τώρα χέρι - χέρι με το ΑΚΕΛ θα σκεφτεί για το τι θα πράξει... Έλεος ρε παιδιά, και τα πρόβατα έχουν μυαλό!

Υ.Γ. Μπέεε

ΒΑΓΓΟΣ

Τι να καταλάβουν;

Κάποτε (και δεν έχει περάσει δα και ένας αιώνας) αρκετοί ήταν οι μαθητές δεκαεξάχρονοι, δεκαεπτάχρονοι και οι φοιτητές που τα καλοκαίρια δούλευαν για να βοηθήσουν τον οικογενειακό προϋπολογισμό, για το χαρτζιλίκι τους έστω, άλλοι στα ξενοδοχεία, άλλοι εδώ άλλοι εκεί, άλλοι μερικώς απασχολούμενοι. Λιγοστά τα λεφτά βέβαια, αλλά όπως και να το κάνουμε είχαν την αξία τους, έτσι όπως έχουν πάντα τα πρώτα που βγάζει ο άνθρωπος με τον ιδρώτα του και -το βασικότερο- άνοιγε το μάτι και μάθαινε, που έλεγαν και οι παλιότεροι. Κάποτε, όλα αυτά. Γιατί σήμερα και να θέλουν, απλούστατα δεν βρίσκουν. Ποιος θα τους περιμένει να τους δώσει δουλειά, έστω και βοηθητική όταν με τα ίδια λεφτά ή και λιγότερα, μπορεί να έχει ολόχρονα όσους οικονομικούς μετανάστες παράνομους ή νόμιμους γουστάρει, από το πρωί ως το βράδυ και από το βράδυ ως το πρωί. Και είπαμε. Πάντα με μισθούς ξεφτίλας και δουλεμπορίου, που μόλις αγίζουν τις 300 λίρες. Και μάλιστα με προσφώνηση "μάστρε" από το "μαυρούι", για να ψιλώνει δυο πήχες ο "μάστρος" και να καμαρώνει σαν άρχοντας. Κι ύστερα παραπονιόμαστε (κάποιοι ηθικόλογοι της αρλούμπας) γιατί οι νέοι δεν μας καταλαβαίνουν ως κοινωνία και μας απαξιούν ... Τι ακριβώς να καταλάβουν;

Χρ. Χαλ.

Μαμά βοήθα!

Άλλο πάλι και τούτο! Τα τσουγκρίσαν οι φρουταριούχοι με τον Υπουργό Εργασίας και στράφηκαν να χτυπούν κι άλλες υπουργικές πόρτες. Αρμόδιες κι αναρμόδιες. "Γρηγορείτε", φώναζε η επαγγελματική φωνή του προέδρου τους, ο καλοκαιρινός ήλιος λιώνει τα φρέσκα φρούτα και λαχανικά. "Εδώ και τώρα" κάτι πρέπει να γίνει. Αποτάθηκαν λοιπόν οι οργανωμένοι φρουταριούχοι με επιστολές τους στους Υπουργούς Εμπορίου και Γεωργίας, όμως "μπήκαν στον πειρασμό" να κάνουν κοινωνό του προβλήματός τους και τον Υπουργό Εργασίας της Ελλάδας Βασίλη Μαγγίνα. -Από πού κι ως πού; Δεν του φτάνουν του ανθρώπου τα δικά του βάσανα; Είναι καιρός για τέτοιες αποκοτιές; Μη ρωτάτε κι είναι γάτα ο πρόεδρος των φρουταριούχων! Θέλει να "σπείρει έριδες" μεταξύ του Νεοδημοκράτη Ελλάδότη Υπουργού και του σοσιαλιστή ομολόγου του στην Κύπρο!

Γ.Κ.

Η παράνοια των εξοπλισμών

Κατά 37% αυξήθηκε μέσα σε μία δεκαετία η "λυπητερή" των παγκόσμιων αμυντικών δαπανών, φτάνοντας το 1,204 τρισ. δολάρια το 2006, σύμφωνα με το Διεθνές Ινστιτούτο Ερευνας για την Ειρήνη της Στοκχόλμης. ΗΠΑ και Ρωσία καταγράφονται ως οι μεγαλύτεροι προμηθευτές και Κίνα και Ινδία ως οι μεγαλύτεροι παραγωγείς.

Και ποιος σέρνει το χορό αυτής της παράνοιας δαπανώντας σχεδόν το 50% αυτού του τρομαχτικού ποσού; Μα φυσικά οι ΗΠΑ, που μόνο πέρσι ας πούμε ξόδεψαν 528.7 δισ. δολάρια Για να κατανόησουμε τους αριθμούς, να πούμε ότι η βοήθεια των 60 δισ. που υποσχέθηκαν πρόσφατα οι G8 στην Αφρική, μέχρι το 2015, για την καταπολέμηση του AIDS, της ελονοσίας και της φυματίωσης, που θερίζουν εκατομμύρια ανθρώπους κάθε χρόνο και που είναι αμφίβολο αν θα δοθεί τελικά, μόλις που ξεπερνά το 11 % των ετήσιων αμυντικών δαπανών των ΗΠΑ. Ανάλογες ιλιγγιώδεις αμυντικές δαπάνες σημειώνονται και στον ελληνοτουρκικό χώρο. 9,642 δισ. δολάρια το 2006 η Ελλάδα, 11,291 δισ. η Τουρκία.

Και βέβαια για να συμπληρώσουμε το τοπίο της παγκόσμιας παράνοιας, ας μην ξεχνάμε και τις 27 χιλιάδες πυρηνικές κεφαλές, διάσπαρτες ανα τον πλανήτη. Ικανές πάντα να τον στείλουν στον αγύριστο...

Χρ. Χαλ.

ΑΡΘΡΟ

Η υποψηφιότητα θέλει τόλμη

Του Ερνογάν Οζμπαλίκτσι

Η υποψηφιότητα για την Προεδρία είναι μια πολύ σοβαρή υπόθεση. Αλλά οι περισσότεροι δεν έχουν αντιληφθεί τη σημασία της. Πρώτα από όλα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ποιος θα είναι ο ρόλος του νέου Προέδρου. Ο νέος Πρόεδρος θα αφήσει την κατάσταση στο χρόνο ή θα εφαρμόσει ένα ριζοσπαστικό πρόγραμμα; Τις περισσότερες φορές φαντάζομαι το Κυπριακό σαν το κορίτσι στο μπουρδέλο. Και μάλιστα φαντάζομαι ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΤΟ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΣΤΟ ΜΠΟΥΡΔΕΛΟ. Φαντάζομαι ότι ο Έλληνας Γιάννης στις 15 Ιουλίου του 1974 τη βίασε και στη συνέχεια στις 20 Ιουλίου του 1974 ο Μπουλέντ από την Τουρκία αρπάζοντας την ευκαιρία την πήγε στο μπουρδέλο και την εκμεταλλεύτηκε με κάθε τρόπο. Το θέμα είναι να βγάλουμε το γρηγορότερο το κορίτσι μας από το μπουρδέλο, αναλογιζόμενοι φυσικά και τα 33 χρόνια που πέρασαν, και χωρίς να σκεφτούμε αν είναι στραβή ή κουστή να προσπαθήσουμε να την παντρεύουμε και να τη φέρουμε πίσω στη φυσιολογική ζωή. Κάποιοι που δεν αντιλαμβάνονται τη συμφορά και νομίζουν ότι διατηρούν την παρθενιά του κοριτσιού μας στο μπουρδέλο, λένε τραγούδια για μακροχρόνιο αγώνα. Κάποιοι πρέπει να βγουν και να πουν την αλήθεια γυμνή, υποβάλοντας ένα πρόγραμμα καθαρό και ενωτικό. Και οι Ε/Κ δεν πρέπει να πειθονται πλέον με τα ψέματα. Ευρωπαϊκή λύση δεν υπάρχει. Αυτοί που λεηλατούν τις ε/κ περιουσίες στο Βορρά είναι κυρίως οι Ευρωπαίοι. Γύρω στα 35 χιλιάδες νέα σπίτια κτίστηκαν σε ε/κ οικόπεδα. Το 95% αυτών των σπιτιών τα πήραν Ευρωπαίοι.

Είναι όνειρο να πιστεύει κανείς ότι με μακροχρόνιο αγώνα θα επιτευχθεί η σωτηρία του βορείου τμήματος της Κύπρου. Όπως με μακροχρόνιο αγώνα δεν επιτεύχθηκε η σωτηρία της Άγκυρας, της Σμύρ-

νης, της Μερσίνας κλπ, έτσι και η Κύπρος δεν μπορεί να σωθεί μακροχρόνια. Ο πληθυσμός από την Τουρκία στο Βορρά ξεπέρασε τις 300 χιλιάδες και είναι βέβαιο ότι μέσα σε μερικά χρόνια θα φτάσει το ένα εκατομμύριο. Αυτός που θα είναι υποψήφιος πρέπει πάνω από όλα να αισθανθεί τη σοβαρότητα του προβλήματος. Ο χρόνος είναι οπωσδήποτε εναντίον των Κυπρίων. Ο νέος Πρόεδρος χωρίς να σκέφτεται να συμφέροντα μιας μικρής ομάδας, πρέπει να υποβάλει ένα καθαρό πρόγραμμα που να πείσει τη διεθνή κοινότητα και να ανοίξει το δρόμο για λύση. Οι άνθρωποι που σκέφτονται ότι μια μέρα οι Τ/Κ θα τους παραδοθούν και ότι από οικονομικής άποψης είναι σε δύσκολη θέση πρέπει πια να ξεχάσουν αυτό το όνειρο. Άλλωστε, αυτή η κατάσταση δεν θα αφήσει κανένα περιθώριο στο μέλλον. Η Τουρκία ρέει άφθονο χρήμα στο νησί για να συνεχίσει τον πολιτικό πληθυσμό της. Χτίζονται νέοι δρόμοι, ξενοδοχεία, πανεπιστήμια. Αυτή η κατάσταση δημιουργεί μια ζωντανή οικονομική δομή. Το δεύτερο σημαντικό σημείο είναι ότι οι σημερινοί διοικούντες την Κυπριακή Δημοκρατία δεν βλέπουν τους Τ/Κ ισότιμους συνέταιρους στη διοίκηση. Κάθε μέρα που περνά μειώνεται η στήριξη από τους Τ/Κ διανοουμένους. Ο νέος υποψήφιος πρέπει να είναι τόσο προσοδευτικός και ριζοσπάστης ώστε να μπορεί να δώσει τον ρόλο των Τ/Κ στη διοίκηση. Εάν μπορέσει να το εξασφαλίσει αυτό τότε θα πάρει καθαρή υποστήριξη από τους Τ/Κ, οι οποίοι θέλουν την επανένωση της Κύπρου. Το τρίτο σημείο είναι ότι οι περισσότεροι Τ/Κ δημιούργησαν μια οικονομική και πολιτική ζωή πάνω στις περιουσίες των Ε/Κ. Κανείς δεν θα δεχτεί τόσο εύκολα κάτι λιγότερο από την ιδιοκτησία. Ο νέος Πρόεδρος πρέπει να ξεκαθαρίσει στους Τ/Κ πως πρακτικά θα εξασφαλίσει μια καλύτερη ζωή στους Τ/Κ και πού θα βρουν

τους οικονομικούς πόρους. Το τέταρτο είναι ότι ο νέος Πρόεδρος πρέπει να πει την πικρή αλήθεια στην ε/κ κοινότητα. Ή θα υπάρξει επανένωση λαμβάνοντας υπόψη τις δυσκολίες, σκεφτόμενοι το μέλλον και κάνοντας θυσίες ή θα υπάρξει πίεση από την Τουρκία μετά από πέντε χρόνια λόγω της συνεχής ροής του πληθυσμού της προς το Βορρά. Ή σώστε το κορίτσι από το μπουρδέλο το γρηγορότερο ή ξεχάστε το. Αυτοί που λένε ότι υπάρχει τρίτος δρόμος λένε ψέματα. Αν ρωτήσετε ποιος μπορεί να κάνει αυτό το δύσκολο έργο η απάντηση είναι εύκολη. Ο Χριστόφιας. Ο ηγέτης τον οποίο αγαπούν περισσότερο οι Τ/Κ. Μπορεί να εξασφαλίσει μια σημαντική και ενεργή υποστήριξη από τους Τ/Κ στην περίπτωση που ανακοινώσει ένα καθαρό πρόγραμμα το οποίο να είναι προς το συμφέρον και των δύο κοινοτήτων και να λαμβάνει υπόψη τον παράγοντα Τουρκία. Μπορεί να εξηγήσει στους Ε/Κ ότι στην περίπτωση που δεν επιλυθεί γρήγορα το πρόβλημα, τότε η Κύπρος μπορεί να απομονωθεί στη διεθνή κοινότητα και στην ΕΕ. Με την αριστερή ταυτότητα μπορεί να πάρει τη στήριξη της διεθνούς κοινότητας και να φέρει το Κυπριακό στην ημερήσια διάταξη. Πέρα από τον Χριστόφια καμιά άλλη υποψηφιότητα δεν μπορεί να επηρεάσει θετικά. Γι' αυτό το λόγο ο Χριστόφιας βρίσκεται στο σταυροδρόμι. Ή πρέπει να είναι υποψήφιος γι' αυτό το δύσκολο έργο, μοιραζόμενος με τον λαό τις πικρές αλήθειες και να περάσει στην ιστορία ως ο άνθρωπος που επανένωσε την Κύπρο ή θα σέρνεται πίσω από έναν άλλο, σαν ένα ξερό φύλλο και έτσι θα περάσει στην ιστορία. Η επιλογή είναι δική του. Μπορεί να θέσει επί τάπητος τις αρχές και να ηττηθεί. Αλλά ακόμη και η ήττα είναι καλύτερη από το να μην κάνει τίποτα και να αφήσει το νησί διαιρεμένο.

ΑΡΘΡΟ

Κύριοι του '60, χαλάτε τα όνειρά μας

Βράδυ Κυριακής, περασμένα μεσάνυχτα... Στο μυαλό μου ακόμα στριφογυρίζουν οι τελευταίες ειδήσεις: το ψήφισμα του Γερμανικού Κοινοβουλίου που εμμέσως πλην σαφώς ζητά την αναβίωση του κατοχικού καθεστώτος, η κατηγορία από διάφορους πλούσιους "πατριώτες" βουλευτές ότι όσοι πρόσφυγες έχουν αποταθεί στην "Επιτροπή Αποζημιώσεων" του κατοχικού καθεστώτος είναι "προδότες της πατρίδας", οι τάφοι αγνοουμένων που ανοίγονται και παράλληλα ανοίγουν τα μάτια μας μπροστά στα φρικιαστικά εγκλήματα που διέπραξαν μια χούφτα αρρωστημένα μυαλά από τις δύο κοινότητες και για τα οποία κανείς δεν έχει ακόμη λογοδοτήσει, ούτε έχει ζητήσει συγγνώμη... Και η λίστα με τις θλιβερές ειδήσεις καθημερινά να μακραίνει...

Είπα να κάνω κάτι διαφορετικό αυτό το βράδυ. Ψάχνοντας στο Διαδίκτυο βρήκα κάποια παιδιά που σπουδάζουν στο Brighton. Η χώρα καταγωγής τους ήταν η Κύπρος. Μα το όνομα τους δεν ήταν Ελληνικό. Muhammet, Emre, Ilter...

Για να δούμε... σκέφτομαι. "Hi Emre, where are you from?" Η απάντηση ήρθε γρήγορα. "Kyrenia" μου λέει. "I'm from Limassol" του απαντώ. Και πιάσαμε την κουβέντα.

Ανταλλάξαμε μηνύματα για κανένα μισάωρο. Όταν έκλεισα τον υπολογιστή, αντιλήφθηκα το ειρωνικό της υποθέσεως. Εδώ και 25 χρόνια ποτέ δεν μπορούσα να φανταστώ πως κάποιος συνομηλίκος μου

θα μου έλεγε πως η πόλη που γεννήθηκε, μεγάλωσε και ζει είναι η Κερύνεια. Λες και κάτι είχε επέμβει στο μυαλό μου τα τελευταία 25 χρόνια και καθημερινά διέγραφε επιλεκτικά το ότι υπήρχαν συνομηλικοί συμπατριώτες μου στην Κερύνεια. Γενικά, όποτε γνώριζα κάποιον, μου έλεγε πως είναι από τη Λεμεσό, τη Λευκωσία, την Πάφο...

Ποιοι είχαν, όμως, επέμβει στον τρόπο σκέψης μου ώστε να θεωρώ το ότι ένας συνομηλίκος μου κατάγεται από την Κερύνεια ως κάτι πρωτάκουστο; Με τα παιδιά αυτά μέσα σε μια ώρα ανταλλάξαμε απόψεις για θέματα που άλλοι για να τα συζητήσουν πρέπει να οργανώσουν ειδικές συναντήσεις σε ουδέτερο εδαφός, χάνοντας την ουσία της συζήτησης. Σήμερα η συζήτηση μας θα έχει και συνέχεια, αφού κανονίσαμε να βρεθούμε για να τα πούμε και από κοντά. Αλλά και πάλι, να εκπλησσομαι (ενώ το ήξερα) όταν ακούω ένα συνομηλίκό μου να μου λέει πως κατάγεται από την Κερύνεια;

Τα μυαλά της δεκαετίας του '60 εξακολουθούν να ορίζουν το μέλλον της δικής μου γενιάς. Τα ίδια αυτά μυαλά διαχειρίζονται το Κυπριακό εδώ και 30 και πλέον χρόνια. Σε 5-10 χρόνια και με δεδομένη τη ραγδαία αύξηση του εποικισμού και της οικιστικής και τουριστικής ανάπτυξης στα κατεχόμενα, θα παρακαλούμε την Τουρκία να μας αφήσει τουλάχιστον τα εδάφη στα οποία ζούμε σήμερα, ενώ οι Ελληνοκύπριοι θα κινδυνεύουν να καταστούν μειονότητα στην ίδια τους την πατρίδα. Οι Τουρ-

κοκύπριοι είναι ήδη οι μισοί σε σχέση με τον αριθμό των εποίκων.

Κουράστηκα να ακούω πατριωτικές κορώνες από διάφορους, ειδικά όταν αυτοί έχουν λερωμένη τη φωλιά τους και λόγω της θέσης τους έχουν εκμεταλλευτεί την εισβολή και έχουν πλουτίσει εις βάρος των προσφύγων. Ακόμη, κουράστηκα να ακούω καθημερινά ότι οι μεν είναι "προδότες" και οι δε "πατριώτες". Και τις συζητήσεις για το σχέδιο Ανάν τις έχω βαρεθεί. Όσοι διαφωνούν με τα γραφόμενά μου, απλά τους θέτω το εξης ερώτημα: "Τι έχετε κάνει από το 2004 για να πάμε έστω και ένα βήμα μπροστά προς την επανένωση, την οποία υποτίθεται πως επιθυμείτε διακαώς να επιτευχθεί;"

Πήγατε ποτέ να ρωτήσετε το συνομηλίκό μου τον Umur, τον Emre και την Ilter από την Κερύνεια, πώς βλέπουν αυτοί τα πράγματα; Εμένα με ρωτήσατε; Ή απλά αποφασίσατε πως η νοοτροπία και η πολιτική του '60 εξακολουθεί να είναι "αλάνθαστη" και σε "βάθος χρόνου" θα φέρει τη λύση και ότι το σύνθημα "τα σύνορα μας είναι στην Κερύνεια" που μας κάνατε να το πιστέψουμε, θα γίνει πραγματικότητα;

Σε λίγα χρόνια θα ήθελα να επιστρέψω στην Κύπρο και να ζήσω εκεί, χωρίς το μέλλον μου να σκιάζεται από μαύρα σύννεφα... Και εσείς κύριοι του '60 καταστρέφετε τα όνειρά μου. Όμως, ευτυχώς πολλοί από εμάς δεν ονειρεύονται χαμηλόφωνα. Και πολλές φορές τα όνειρα μπορούν να γίνουν πραγματικότητα.

(Για επικοινωνία: aachilleos@gmail.com)